

*Тихо горящее пламя... [1, с. 155].*

*М. Яшар* всё чаще думает о приближении смерти. Этой теме он посвящает стихотворение “*Ты счастливая – Природа!...*”.

Глядя на природу, автор, не скрывая, завидует вечному процессу её увядания и возрождения. Каждый год природа “умирает” и “оживает”. Ему же этого не дано. Его дорога “безвозвратна”...:

*...Каждый год увядая, каждый год ты возрождаешься...*

*Тебе я завидую... [1, с. 155].*

В представленных ниже трёх туркумах, ярко отразилось душевное состояние старика: вспоминающего, проживающего и надеющегося:

*...Мой путь безвозвратен...*

*И потому для меня*

*Вчера – воспоминания,*

*Сегодня – проживание,*

*Завтра – надежда!... [1, с. 155].*

*Заключение.* – Мемедемин Яшар, будучи ярким представителем крымскотатарской литературы румынской диаспоры, успешно пишет произведения *автобиографического характера*.

- В автобиографических стихах, наряду с освещением внутреннего мира автора, обнаруживается синтез различных тематических направлений: патриотизма, лирики, философии, дидактики;
- Поэт затрагивает широкий спектр вопросов, таких как “отношение к окружению”, “размышления на патриотические темы”, “отношение к жизни и смерти”, “размышления о жизни и смерти” и др.;
- *Автобиографические стихи* Мемедемина Яшара занимают достойное место в крымскотатарском литературном процессе.

#### Источники и литература:

1. Усеинов Т. Б. Народный стих Мемедемина Яшара. – Монография. Книга 2. / Тимур Бекирович Усеинов. – Симферополь: КРП “Издательство “Крымчпедгиз”, 2009. – 160 с.
2. Yaşar M. Anka: Şiirler / Мемедемин Яшар. – Bukreş: Kriterion, 1997.
3. Yaşar M. Kalem oyunları: Şiirler / Мемедемин Яшар. – Bukreş: Kriterion, 1996.
4. Yaşar M. Nokta / Мемедемин Яшар. – Constanta: Editura Europolis, 2003.
5. Yaşar M. Yıldızlarğa asılğan emel / Мемедемин Яшар. – Constanta: Editura Europolis, 1999.

**Чернікова Л.Ф.**

**УДК 81’ 255:004**

### ПЕРЕКЛАД ЯК ВИД МОВЛЕННЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ. ОСОБЛИВОСТІ ЮРИДИЧНОГО ПЕРЕКЛАДУ

*Анотація.* Переклад-це складне явище, у дослідженні якого в центрі уваги виявляються соціальні, психолінгвістичні, психологічні та культурні аспекти. Протягом своєї багатовікової історії переклад відігравав одну з важливих соціальних ролей, а починаючи з II-ї половини XX століття переклад мав величезну роль у становленні науково-технічних і комерційних зв’язків.

Сьогодні переклад має статус окремої науки з чітко вираженим предметом, об’єктом дослідження і, відповідно, своєю термінологічною системою і є серйозною науковою дисципліною, яка може пояснити й описати основні положення перекладацької діяльності.

За допомогою перекладу здійснюється опосередковане спілкування людей, які належать до різних культурних товариств, де культурним посередником є перекладач.

Виконуючи важливі соціальні функції, переклад як вид мовленнєвої діяльності, повинен розглядатися в сукупності усіх своїх функцій, своєї соціальної природи та реалізовувати потреби людей і спілкуванні. Переклад-це двомовна діяльність, що є особливим видом комунікації. Мовна діяльність реалізовується у 4-х видах, у тому числі: аудіювання, говоріння, читання, письмо, а переклад відноситься до складного виду мовленнєвої діяльності.

Юридичний переклад-це переклад текстів, що відносяться до області права та використовуються для обміну юридичної інформації між людьми, які спілкуються різними мовами.

Юридичний документ та теоретичні роботи повинні перекладатися професійним перекладачем, який спеціалізується на юридичному перекладі.

Для передачі юридичної інформації мова юридичного перекладу повинна бути особливо точною, зрозумілою та достовірною. Помилки у перекладі тексту (наприклад, договору) можуть призвести, наприклад, до спричинення матеріального збитку з поданням судової позивки, за що несе відповідальність перекладач.

**Ключові слова:** переклад, мовленнєва діяльність, перекладач, юридичний переклад, спілкування.

*Аннотація.* Перевод – это сложное явление, в исследовании которого в центре внимания оказываются социальные, психолингвистические, психологические и культурные аспекты. На протяжении своей многовековой истории перевод играл одну из важных социальных ролей, а начиная со 2-й половины XX столетия он играет огромную роль в становлении научно-технических и коммерческих связей.

Сегодня перевод имеет статус отдельной науки с четко выраженным предметом, объектом исследования и, соответственно, своей терминологической системой и представляет собой серьезную научную дисциплину, способную объяснить и описать основные положения переводческой деятельности.

*С помощью перевода осуществляется опосредованное общение людей, которые принадлежат к различным культурным обществам, где культурным посредником является переводчик.*

*Выполняя важные социальные функции, перевод как вид речевой деятельности, должен рассматриваться в совокупности всех своих функций, своей социальной природы и реализовывать потребности людей в общении. Перевод – это двуязычная деятельность, являющаяся особым видом коммуникации. Речевая деятельность реализуется в 4-х видах, в том числе: аудирование, разговор, чтение, письмо, а перевод относится к сложному виду речевой деятельности.*

*Юридический перевод – это перевод текстов, который относится к области права и используется для обмена юридической информацией между людьми, общающимися на разных языках.*

*Юридические документы и теоретические работы должны переводиться профессиональным переводчиком, который специализируется на юридическом переводе.*

*Для передачи юридической информации язык юридического перевода должен быть особенно точным, ясным и достоверным. Ошибки в переводе текста (к примеру договора) могут привести, например, к причинению материального ущерба с предъявлением судебного иска, за что несет ответственность переводчик.*

**Ключевые слова:** перевод, речевая деятельность, переводчик, юридический перевод, общение.

**Summary.** *Translations is a complicated phenomenon, where social, psychological and cultural aspects are in the centre of the research. During its lasting history translation was playing one of the most important social roles. Since the mid XX century translation has played a significant role in setting up technically – scientific and commercial contacts.*

*Nowadays translation is a separate science with definite subject and object of the research and its own terminology. It is considered to be a serious field of science, that is able to explain and describe the main points of translating activity.*

*Communication between people of different cultures, which requires the activity of an interpreter is carried out through the translation.*

*As translation plays important social functions it has to be regarded as a complex of its functions, social nature. It has to fulfill the necessities of people in communication as well. Translation is a special kind of communication, which involves two languages.*

*There are four types of actualizing lingual activity, they include: audition, conversation, reading, writing, while translation is a complicated kind of speech.*

*Legal translation is a translation of juridical texts and is used for exchanging of legal information between people who speak different languages.*

*Legal documents and theoretical works have to be translated by professionals.*

*Juridical translation has to be especially exact, clear and veracious. Mistakes in the translation of documents may lead to material sacrifices which must be recovered by the translator.*

**Keywords:** translation, speech activity, translator, legal translation, communication.

Протягом своєї багатовікової історії переклад відігравав одну з найважливіших соціальних ролей, здійснюючи міжмовні контакти не тільки між різними народами, але й між різними культурами та літературами. З другої половини ХХ ст. переклад має велике значення у встановленні науково-технічних і комерційних зв'язків. У даний час переклад має статус окремої науки з чітко вираженим предметом, об'єктом дослідження і, відповідно, своєю термінологічною системою і являє собою серйозну наукову дисципліну, яка здатна пояснити й описати основні положення перекладацької діяльності. Переклад означає точно й повно висловити засобами однієї мови те, що вже зафіксовано засобами іншої мови у нерозривній єдності змісту і форми.

Розвиток науки у наш час неможливий без обміну спеціальною інформацією, що з'являється в різних країнах у наукових періодичних виданнях, спеціальних бюлетенях, монографіях тощо.

Переклад - 1) процес відтворення письмового тексту чи усного вислову засобами іншої мови; 2) результат цього процесу.

Процес перекладання - це цілеспрямований процес, який охоплює такі етапи: 1) зорове чи слухове сприймання інформації чужою мовою, усвідомлення її змісту; 2) аналіз інформації мовою оригіналу і синтез рідною мовою; 3) відтворення змісту рідною мовою.

Оскільки переклад - це передавання змісту того, що було висловлено, то перекладаються не слова, граматичні конструкції чи інші засоби мови оригіналу, а думки, зміст оригіналу. Згідно з теорією перекладу немає неперекладних матеріалів, є складні для перекладу тексти. Труднощі під час перекладання пов'язані з недостатнім знанням мови оригіналу, мови, якою перекладають, або з відсутністю в цій мові готових відповідників.

Переклад - це складне явище, у дослідженні якого в центрі уваги виявляються соціальні, психолінгвістичні, психологічні та культурні аспекти, він - невід'ємна частина людської цивілізації, в якій існують різні етноси та культури. Протягом своєї багатовікової історії переклад відігравав одну з найважливіших соціальних ролей, здійснюючи міжмовні контакти не тільки між різними народами, але й між різними культурами та літературами. З II-ї половини ХХ століття переклад грає велику роль у встановленні науково-технічних і комерційних зв'язків. У даний час переклад має статус окремої науки з чітко вираженим предметом, об'єктом дослідження і, відповідно, своєю термінологічною системою і являє собою серйозну наукову дисципліну, яка здатна пояснити й описати основні положення перекладацької діяльності.

За допомогою перекладу здійснюється опосередковане спілкування людей, які належать до різних культурних товариств, де культурним посередником є перекладач. У зв'язку з цим багатьма вченими визнається той факт, що переклад означає не тільки перехід від однієї мови до іншої, але й від однієї культури до іншої. Виступаючи посередником між двома мовами, переклад неодмінно стикається з таким явищем, як культура, адже мова це, перш за все, феномен культури. Переклад - це "унікальна сфера

## ПЕРЕКЛАД ЯК ВИД МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ. ОСОБЛИВОСТІ ЮРИДИЧНОГО ПЕРЕКЛАДУ

мовленнєвої діяльності, де мають значення не тільки різні мови, але й різні культури, а часом і різні цивілізації" [6, с. 4].

Виконуючи найважливіші соціальні функції, переклад як вид мовленнєвої діяльності, має розглядатися у сукупності всіх своїх функцій, своєї соціальної природи і реалізовувати потреби людей в спілкуванні. Про це свідчить і той факт, що багато вчених-перекладознавців виокремлюють переклад як мовленнєвий процес і вбачають у цьому основну особливість перекладу. Дійсно, з одного боку, ми говоримо про переклад як про процес, що відбувається під час перетворення тексту з однієї мови на іншу, з іншого боку - це сам текст, отриманий в процесі даного перетворення.

Під мовленнєвою діяльністю ми розуміємо "сукупність психофізіологічних робіт людського організму, що забезпечують побудову мовленнєвих висловлювань або їх сприйняття і розуміння. Мовленнєва діяльність, як відомо, супроводжує весь навчальний процес і, як було сказано вище, мовленнєва діяльність - це діяльність, яку виконують переважно за допомогою мови, і яка спрямована на здійснення людиною потреби в спілкуванні. При цьому, якщо люди, що спілкуються, володіють однією мовою, то спілкування відбувається безпосередньо. Однак, у випадку, якщо люди володіють різними мовами, безпосереднє спілкування стає вже неможливим. У цьому разі на допомогу приходить переклад, який є важливим допоміжним засобом і забезпечує виконання мовою її найважливішої комунікативної функції. Крім того, переклад відіграє велику роль в обміні культурними досягненнями та цінностями між різними народами і слугує покращенню світової культури.

Таким чином, переклад - це двомовна діяльність, яка є особливим видом комунікації. Переклад визначають як "безперервний процес осмислення (формування і формулювання) сприйнятої думки розуміння сенсу повідомлення на одній мові і "перетворення" цього сенсу в задум, формування та формулювання висловлювання на іншій мові".

Однак, мовленнєва діяльність реалізується в чотирьох видах, в тому числі: аудіювання, говоріння, читання, письмо, а переклад відноситься до складного виду мовленнєвої діяльності, поєднуючи в собі всі вищезгадані складові, але вже на двох мовах. Відповідно виділяють декілька процесів різного перекладу - усний або письмовий переклад з іноземної мови на рідну або навпаки, а також переклад на слух. В мовленнєвій діяльності різні засоби мови використовуються не завжди однаково. При слуханні та говорінні людина сприймає готову мовленнєву продукцію, яка створюється не нею, а іншими людьми. Таке володіння мовою називають рецептивним. При говорінні та письмі людина сама створює певні словесні формулювання, які вона може або відтворювати по пам'яті, тоді її мовлення являється репродуктивним, або створювати самостійно, тоді її мовлення носить продуктивний характер. [1, с.87]. У мовленнєвому спілкуванні люди передають один одному свої думки. Тому найголовнішою ознакою людського спілкування є передача думок одних людей іншим, тобто передача того, що називається смисловою (внутрішньою) стороною мови, або її смисловим змістом. Думки, які внутрішньо виражаються засобами тієї чи іншої мови і є тим предметом перекладу, який слід брати до уваги, коли ставиться запитання про те, що саме перекладається. Відповідно, перекладаються не слова, а поняття, які ними виражаються, не речення, а твердження, не тексти, а думки та роздуми, що в них містяться. Мовний переклад з психологічної точки зору визначається як переклад думок з однієї мови на іншу. Інакше кажучи, сутність мовного перекладу в тому, що думка, виражена засобами однієї мови, моделюється засобами іншої мови. Таким чином, для процесу перекладу характерним є переключення мислення з однієї мовної бази на базу другої мови [1, с.151].

Незважаючи на те, що аналіз перекладу з самого початку відбивав його двобокий характер, з чітким розумінням його і як процесу, і як продукту мовленнєвої діяльності, одні дослідники зосереджували увагу на перекладі як на продукті діяльності людей, інші більш детально розглянули сам процес перекладу.

У випадку домінування окремих видів мовленнєвої діяльності відповідно виділяють різні види перекладу. Так, при усному перекладі домінують аудіювання і говоріння, при письмовому - читання і письмо. В цілому, переклад відрізняється від інших видів мовленнєвої діяльності тим, що він:

- по-перше, поєднує аудіювання і говоріння (усний переклад) або читання і письмо (письмовий переклад);
- по-друге, він здійснюється, в тому випадку, якщо є людина, здатна виконувати переклад в умовах двомовності;
- по-третє, на відміну від переказу, мета перекладу полягає у передачі повного обсягу інформації без змін у змісті.

В основу створення моделі навчання другої мови засобами перекладу покладено лінгвістичну теорію перекладознавства. Згідно з нею переклад розуміється і як процес, і як результат складної свідомої мовленнєвої діяльності, спрямованої на перетворення повідомлення однією мовою на рівноцінне за змістом та експресивно-стилістичним забарвленням повідомлення іншою мовою з метою виконання інформативної, естетичної, навчальної та інших функцій. Вважаємо, що, крім смислових, формальних, стилістичних, функціональних, експресивних співвідношень під час добору еквівалентів, важливим критерієм в умовах використання перекладу як засобу навчання другої близькоспорідненої мови є врахування й інших особливостей мови - її зрозумілість, багатство й обов'язково відповідність усім літературним нормам. Найоптимальнішою одиницею навчального перекладу вважаємо речення, оскільки воно не тільки дає можливість відтворити виражальні засоби оригіналу, своєрідність твору і стилю автора, а й дозволяє у комплексі розв'язати лексичні, граматичні, орфоепічні, орфографічні завдання навчання другої мови. Однак ми не заперечуємо, що залежно від навчальної мети одиницями перекладу можуть бути фонема, графема, слова, словосполучення і текст.

Розвиток мовлення (навчання мовленнєвої діяльності) базується на теорії мовленнєвої діяльності, на теорії поетапного формування розумових дій, на даних психолінгвістики про співвідношення системи мови і мовної спроможності людини, на теорії формування мовленнєвої діяльності особистості.

Як відомо, мовлення, передусім - поняття лінгвістичне (у протиставленні "мова - мовлення"). Мова - це знакова система, застосовувана як засіб людського спілкування, а мовлення - це процес використання мовлення для спілкування, тобто реальне функціонування мови. Разом з тим мовлення - це поняття психологічне, оскільки мовленнєва діяльність є одним з видів психічної, інтелектуальної діяльності людини. Мовлення є також поняттям комунікативним, оскільки воно виступає основним засобом комунікації (мовленнєвого спілкування).

Розрізняють мовлення внутрішнє, або, як його називають, мисленнєве. У формі внутрішнього мовлення здійснюється один з етапів мовленнєвої діяльності етап планування, прогнозування мовлення. Здійснюється він не в конкретних словесно-граматичних формах, а в узагальненому вигляді, семантичними комплексами, в яких окреслюються межі майбутнього висловлення. Далі внутрішнє мовлення перетворюється на зовнішнє шляхом відбору конкретних слів і побудови конкретних речень, висловлень, текстів (етап реалізації).

Зовнішнє, реалізоване мовлення існує в усній і писемній формах. Усне мовлення виникло набагато раніше, ніж писемне. З усним мовленням людина стикається у своєму житті набагато частіше, ніж з писемним. Усна і писемна форми мовлення тісно пов'язані одна з одною, і розвиток однієї форми мовлення позитивно впливає на іншу. Усне мовлення - мовлення живе, тобто розраховане на слухове сприйняття.

Основні положення теорії мовленнєвої діяльності можна стисло сформулювати наступним чином.

1. Мовлення - особливий вид психічної діяльності людини, метою якої є спілкування між людьми. Спілкування - неодмінна умова і в той же час результат існування людського суспільства.

Розрізняють три сторони процесу спілкування: комунікативну (встановлення контактів між людьми), обмін інформацією і моделювання єдиної стратегії взаємодії в спільній діяльності (пізнавально-діяльнісний аспект), а також сприйняття і розуміння іншої особистості (міжособистісна взаємодія і взаємовплив).

2. Мовлення, як особливий вид психічної, інтелектуальної діяльності, нерозривно пов'язане з мисленням. Воно є засобом формування і формулювання думки за допомогою мови. Складові елементи мовлення співвідносяться з логіко-розумовими чинниками: слово відповідає поняттю, речення - судженню, тобто виражає думку, текст виражає задум автора, послідовність його думок. Тому розвиток мовлення тісно пов'язаний з розвитком мислення: одне зумовлює інше, і у зв'язку з цим правильніше було б казати не просто про розвиток мовлення, а про розвиток мовленнєво-мисленнєвої активності.

3. Мовлення не існує заради мовлення самого по собі. Ми говоримо не для того, щоб щось сказати, а з метою розв'язання певної комунікативної задачі, вплинути на будь-кого, виразити свою згоду, незгоду, задоволення чи незадоволення і так далі, тобто мовленнєва діяльність включена до загальної немовленнєвої діяльності людини (комунікативної, пізнавальної, впливаючої, естетичної, фізичної тощо).

### Особливості юридичного перекладу

**Юридичний переклад** – це переклад текстів, що відносяться до області права і використовуються для обміну юридичною інформацією між людьми, які спілкуються різними мовами. Оскільки право є науковою областю, пов'язаною з соціально-політичними і культурними особливостями країни, юридичний переклад є складним завданням. Для адекватної передачі юридичної інформації мова юридичного перекладу повинна бути особливо точною, ясною і достовірною.

Залежно від типу юридичних документів, що перекладаються, юридичний переклад підрозділяється на:

- переклад законів і нормативно-правових актів і їх проектів;
- переклад договорів;
- переклад юридичних висновків;
- переклад нотаріальних свідоцтв;
- переклад установчих документів юридичних осіб;
- переклад довіреностей.

Юридичні документи і теоретичні роботи повинні перекладати тільки професійні перекладачі, що спеціалізуються на юридичному перекладі. Як правило, вони мають відповідну юридичну освіту або, як мінімум, значний досвід перекладів юридичної тематики. Помилки у перекладі тексту договору можуть призвести, наприклад, до спричинення матеріального збитку і пред'явлення судового позову, за що несе відповідальність перекладач.

При перекладі тексту з області права перекладачеві не можна забувати наступне. Початковий текст організований відповідно до правової системи, наявної у конкретній країні, що знаходить своє віддзеркалення у юридичних формулюваннях цього тексту, а текст перекладу призначений для використання в рамках іншої правової системи з характерними саме для неї юридичними формулюваннями.

Крім термінологічних лакун, або відсутності відповідних лексичних еквівалентів, перекладачеві слід пам'ятати, що текстові конвенції в початковій мові часто залежать від культурних особливостей і можуть не відповідати конвенціям тексту перекладу. У мовних конструкцій, характерних для вихідної мови, немає прямих еквівалентів у мові перекладу. У зв'язку з цим до завдань перекладача входить знайдення конструкцій в мові перекладу, які мають функції, аналогічні функціям конструкцій початкової мови.

В якості робочих джерел інформації перекладачі юридичних текстів часто звертаються з юридичними словниками, особливо з двомовними. До них слід відноситися з обережністю, оскільки більшість двомовних юридичних словників – низької якості, і їх використання може призвести до помилок в перекладі. При цьому з метою юридичного перекладу на загальні двомовні словники взагалі не можна

спиратися. Неодмінним етапом процесу юридичного перекладу документів є редагування тексту перекладу іншою особою, бажано юристом, (або консультативний переклад). Відмінною рисою перекладу текстів з юриспруденції є юридично завірений переклад. Юридично завірений переклад – переклад, виконаний сертифікованим перекладачем або завірений в нотаріальному порядку.

Здійснюючи переклад юридичного тексту, перекладач навмисно відступає від структурної і смислової відповідності між двома сторонами комунікації на користь їх рівноцінності в плані дії. Юридичний документ, письмовий носій перекладної юридичної інформації, має текстові особливості, своєрідне мовне вираження. Не дивлячись на наявні суперечності в поглядах учених-лінгвістів і юристів, більшість погоджуються з тим, що будь-який текст має лексичну, логічну і граматичну основи, певним чином організований з метою передачі інформації. Немає сумніву, що юридичні тексти у перекладі з іноземної мови мовою перекладу незалежно від їх функціонального призначення і прагматичної ролі мають такі ж основи.

Юридичний переклад, як і будь-який переклад галузевої літератури, потребує значної бази знань перекладача та обізнаності у різних сферах діяльності і наукових галузях. Особливо, якщо справа стосується перекладу текстів англійської мови українською і навпаки, адже Україна і Великобританія (і звичайно ж США) належать до різних правових систем. Україна належить до романо-германської або континентальної юридичної системи, а Великобританія і США до англосаксонської. Це зумовлено особливостями географічного положення, історичного розвитку і культурних традицій країн, і як наслідок, юридичні документи - контракти, договори, угоди, - значно різняться за своєю структурою і відрізняються живою лексикою, існуючими поняттями тощо.

#### Джерела та література:

1. Бондаренко В. В. Переклад науково-технічної літератури / В. В. Бондаренко, В. В. Дубчинський, В. М. Кухаренко. – Харків, 2001. – 328 с.
2. Власенко С. В. Перевод юридического текста : когнитивные особенности номинации и реали-профессионализмы в языковой паре / С. В. Власенко.- Филологические науки в МГИМО. Сборник научных трудов. – Москва. : МГИМО (у), 2005. – № 21. – С. 129–140.
3. Комиссаров В. М. Теория перевода (лингвистические аспекты). / В. М. Комиссаров.– М., Высшая школа, 1990. – 253 с.
4. Ладыженская Т. А. Устная речь как средство и предмет обучения. / Т. А. Ладыженская.– М. : Флинта : Наука, 1998. – 234 с.
5. Миньяр-Белоручев Р. К. Теория и методы перевода. / Р. К. Миньяр-Белоручев.– М., "Московский лицей", 1996. – 134 с.
6. Швейцер А. Д. Теория перевода. Статус, проблемы, аспекты. / А. Д. Швейцер – М., Наука, 1988. – 144 с.
7. Щерба Л. В. Языковая система и речевая деятельность. / Л. В. Щерба.– Л. : Наука, 1974. – 428 с.

**Шахова Е.М.**

**УДК 811.161.1'36:373.2**

### **ВОЗМОЖНОСТЬ РЕПРЕЗЕНТАЦИИ ДЕЙСТВИТЕЛЬНОСТИ ПРИ ПОМОЩИ ПРЕДЛОЖНО-ПАДЕЖНЫХ ФОРМЫ ИМЕНИ ВЫРАЖАЮЩИХ ЯЗЫКОВОЙ СМЫСЛ «ПРОСТРАНСТВО»**

***Аннотация.** В статье рассмотрены предложно-падежные формы имени с первообразными предлогами, выражающими языковой смысл «пространство» в двух частях. Языковой смысл «пространство», который называет место (имеет местоименный категоризатор где?) и направление (его обслуживают два местоименных вопросительных категоризатора: куда? и откуда?). Данные исследования допустимо рассматривать как показатель широких возможностей русского языка дифференцированно отражать действительность, что безусловно важно для любого языка.*

***Ключевые слова:** Предложно-падежная форма имени, первообразный предлог, языковой смысл «пространство», расчленённая единица именованья.*

***Анотация.** У статті розглянуті прийменниково-відмінкові форми імені з первісних приводами, що виражають мовної сенс «простір» у двох частинах. Мовний сенс «простір», який називає місце (його обслуговує займенниковий запитальний категоризатор де?). І напрям (його обслуговують два займенникових питальних категоризатора: куди та звідки?). Дані дослідження припустимо розглядати як показник широких можливостей російської мови диференційовано відображати дійсність, що безумовно важливо для будь-якої мови.*

***Ключові слова:** Прийменниково-відмінкова форма імені, первісний привід, мовної сенс «простір», розчленована одиниця іменування.*

***Summary.** This article describes the case-prepositional forms of the name with simple prepositions expressing language meaning of “the area” in two parts.*

*Language meaning of the “area” which names the place (it has pronominal interrogative categorizer “where?”) and direction (it is expressed by two pronominal interrogative categorizers “where” and “from where?”).*

*Possibility to choose any languages devices which provide you comfort in communication takes place in presence of competitive forms of the name.*

*Units of naming have great chances in this case.*